

telse for Lærere ved den polytekniske Læreanstalt og har stillet Forslag om at nægte 1,000 Kr. til Rejseunderstøttelse for Professorer ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet. Imidlertid glæder det mig, at den ærede Ordfører udtalte, at en af Grundene til, at man ikke har kunnet gaa ind paa de 2,500 Kr., er den, at Forslaget er kommet noget sent til Udvalget, og det skal jeg erkende. Endvidere udtalte den ærede Ordfører, at Udvalget er villigt til at overveje Sagen paa ny, navnlig, hvis den kommer i en saadan Form, at det ikke kom til at ligge alene paa Anstaltens Direktør, hvem der skal ud at rejse. Efter disse Udtalelser skal jeg tillade mig at tage Sagen under fornyet Overvejelse. Maaske kunde jeg flytte Bevillingen over til VI. A. 5. a., Rejseunderstøttelse til Videnskabsmænd og Kunstnere, og jeg skal saa stille Ændringsforslag ved 3die Behandling. Men under disse Omstændigheder kan jeg følge den ærede Ordførers Opfordring at tage dette Forslag tilbage, og jeg tager saaledes Ændringsforslaget Nr. 99 paa Udvalgets Liste tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 99 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det dermed bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Efter gammel Skik pleje vi at tage de særlige Fonds for sig. Jeg haaber imidlertid, da Afstemningerne finde Sted umiddelbart efter hinanden, at Formanden ikke vil have noget imod, at jeg straks gaar videre og omtaler dem. Det vil jo være lige saa let for ærede Medlemmer at følge med, naar jeg umiddelbart fortsætter. Hyad angaar Lønningstillæg, vil jeg gøre opmærksom paa, at vedrørende den Anciennitetsberegning, der er foreslaaet for Professor Heiberg, kan Udvalget ganske vist have Ret i, at det havde været rigtigt, om Sagen var bleven afgjort, da Professor Heiberg blev ansat, men Professor Heiberg er daarlig tjent med den Indvending fra Udvalgets Side. Han er jo en Mand af ubestridt Dygtighed — heller ikke Udvalget bestrider dette — Universitetet har haft megen Interesse af at faa denne Mand ansat og fik ham til at søge Professoratet, endskønt han sad i en meget bedre økonomisk Stilling end den Professoratet vilde give ham. Han fik Professoratet, men søgte ikke at faa Anciennitetsforhøjelse, fordi han endnu

havde Penge fra sin Skole. Først da disse særlige Indtægter slap op for ham, søgte han at faa sin Anciennitet forhøjet. Men denne Beskedenhed fra hans Side er det, man møder med den Indvending: Du kunde være kommen straks, saa kunde der have været Tale om det. I Virkeligheden kan Indvendingen i og for sig være berettiget nok, men det vil nemt kunne komme til at virke paa en uheldig Maade, thi den opfordrer alle, som komme i en lignende Stilling, til ikke at vise en lignende Beskedenhed, men straks at henvende sig til Statskassen for at faa en bedre Stilling. Da Professor Heiberg nu en en særlig dygtig Mand, har jeg ment det rigtigt at stille Forslaget. Jeg skal erklære, at jeg har afvist mange Forslag af denne Art, men jeg har ikke ment at kunne forsvare at afvise dette Forslag, saa meget mere som der i mangfoldige lignende Tilfælde er ydet Anciennitetsforhøjelse til Universitetsprofessorer ogsaa efter 1892, efter at vi havde faaet Lønningssloven, og jeg maa derfor ogsaa paa dette Punkt forbeholde mig nærmere Forhandling med Udvalget.

Der er under Kommunitetet to mindre Bevillinger, som ere foreslaaede nægtede, og hvis Afgørelse jeg ikke uden videre kan slaa mig til Ro med. Den ene er en ganske ubetydelig Bevilling paa 300 Kr. til akademisk Roklub. Nu kan man ganske vist sige, at Kommunitetets Midler jo ikke have den Bestemmelse at skulle anvendes til Roklubber eller lignende. Frederik II. har jo ganske sikkert ikke tænkt paa noget saadant, da sligt ikke eksisterede paa hans Tid, men disse Midler skulle dog anvendes til at skaffe Riget lærde Mænd og anvendes til Gavn for Studiet og Studenterne. Naar man nu fra andre Lande, fra Norge og Sverige, sender Opfordring til vore Studenter, til akademisk Roklub, og siger: Vi ville kæmpe med eder om, hvem der er de dygtigste i Idræt, og man fra dansk Side har modtaget den Udfordring, det vilde vel heller ikke være rigtigt ikke at gøre det — saa er det klart, at det vil koste Penge at sætte denne Væddekamp i Scene, og da vore Studenter, som bekendt, ikke have mange af dem, synes jeg, da Kommunitetet er saa rigt, som det er, at man kunde lade dem faa de 300 Kr. for at de kunne tage mod Udfordringen fra Norge og Sverige og muligvis vinde Prisen. Der er ingen Grund til at nægte dem dette, fordi dette Beløb ydes fra Kommunitetet, saa meget mindre som det jo ogsaa er gavnligt, at Studenterne tage lidt Del i legem-